

Презентація
з культурології
*студентки групи Ф**11-13***
МК ЗДМУ
Ульяніч Марини

Васнецов

Віктор Михайлович

Біографія

Віктор Михайлович Васнецов народився 15 травня 1848 року в російському селі Лопьял Уржумського повіту Вятської губернії (нині Кіровська область), в сім'ї православного священника Михайла Васильовича Васнецова (1823-1870). Вчився в духовному училищі (1858—1862), потім в Вятській духовній семінарії. Брав уроки малювання в гімназичного вчителя малювання Н. Г. Чернишева. З благословіння батька залишив семінарію з передостаннього курсу й виїхав в Петербург для вступу в Академію мистецтв. Вчився живопису в Петербурзі — спершу в И. Н. Крамського в Малювальній школі суспільства заохочення мистецтв (1867—1868), далі в Академії Мистецтв (1868—1873). Виставляти свої роботи почав з 1869 року, спочатку беручи участь в експозиціях Академії, потім - у виставках передвижників. У 1893 році Васнецов стає дійсним членом Академії Мистецтв. У 1912 йому було подаровано «дворянська Російської Імперії гідність з усім спадним потомством». У 1915 році брав участь в установі Товариства відродження художньої Русі, поряд з багатьма іншими художниками свого часу. Віктор Васнецов помер 23 липня 1926 в Москві, похований на Лазаревському цвинтарі, після знищення якого прах був перенесений на Введенському кладовищі.

□ На перших порах починаючий художник віддавав більшу перевагу графіці, що кілька разів відбиток на все його подальше творчість. Однак, навіть у цьому жанрі відчувається вміння і точна рука майстра. З часом билинно-казкова стилістика витіснила все інше, і Васнецов почав створювати свій унікальний і ні на що не схожий казковий світ. Все більш слідуючи сюжетів російських сказань, він переносить багато з них на свої полотна.

У творчості Васнєцова яскраво представлені різні жанри, що стали етапами дуже цікавими еволюції: від побутописемництва до казки, від станкового живопису до монументального, від приземленості передвижників до прообразу стилю модерн. На ранньому етапі в роботах Васнєцова переважали побутові сюжети, наприклад в картинах:

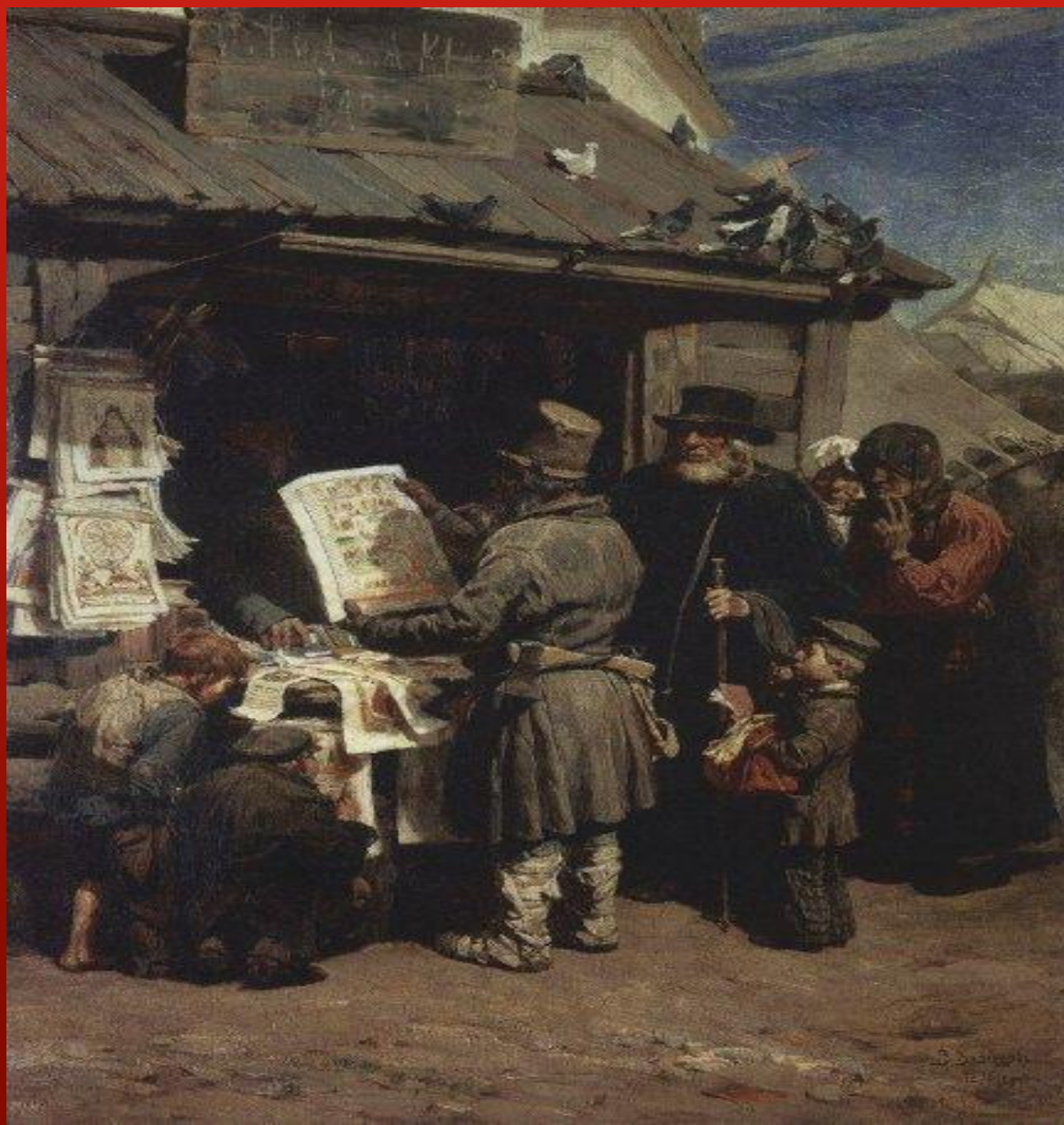
«3 квартиры на квартиру» (1876)

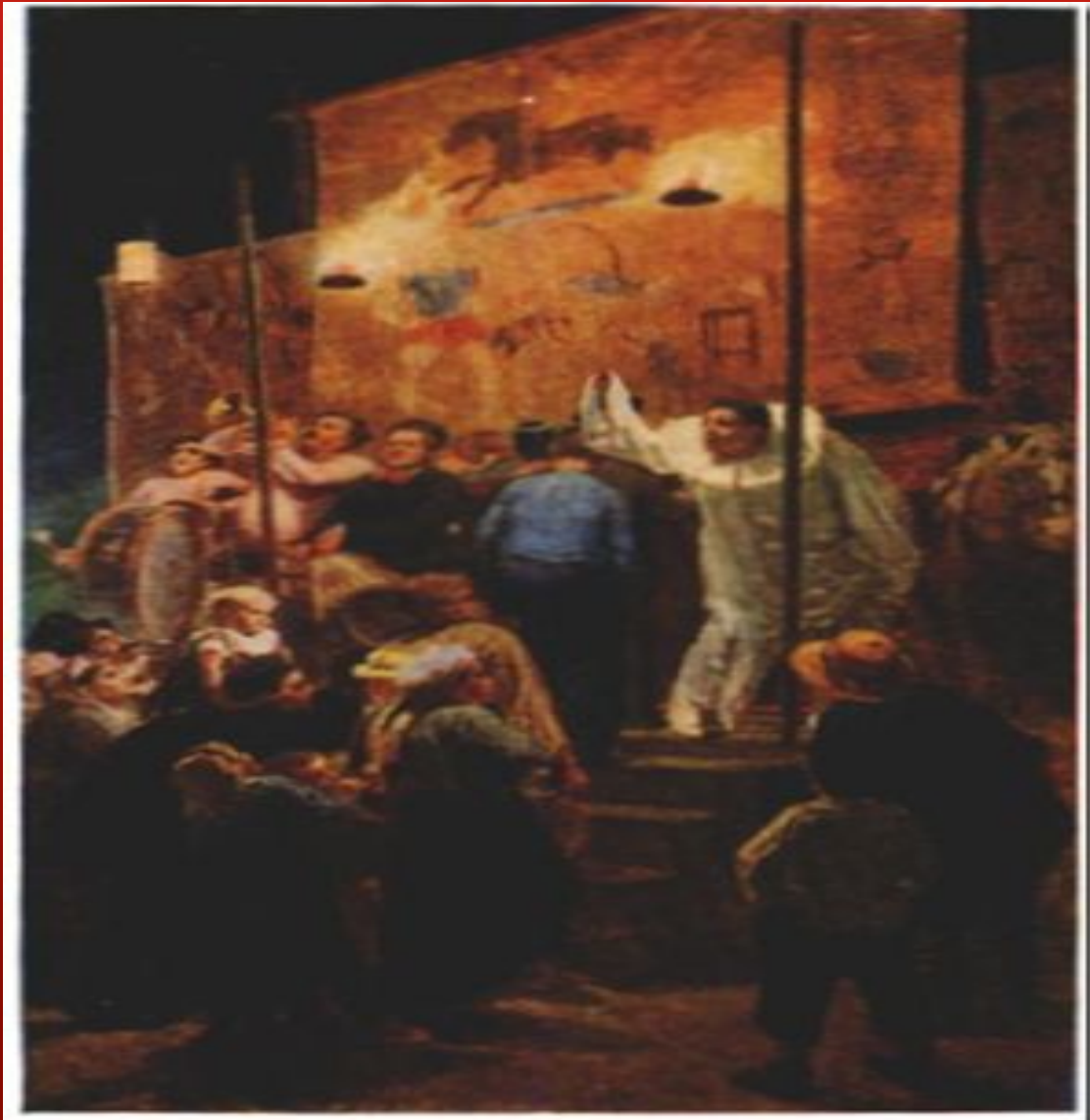
«Військова телеграма» (1878)

«Книжкова крамничка» (1876)

«Балагани в Парижі» (1877)

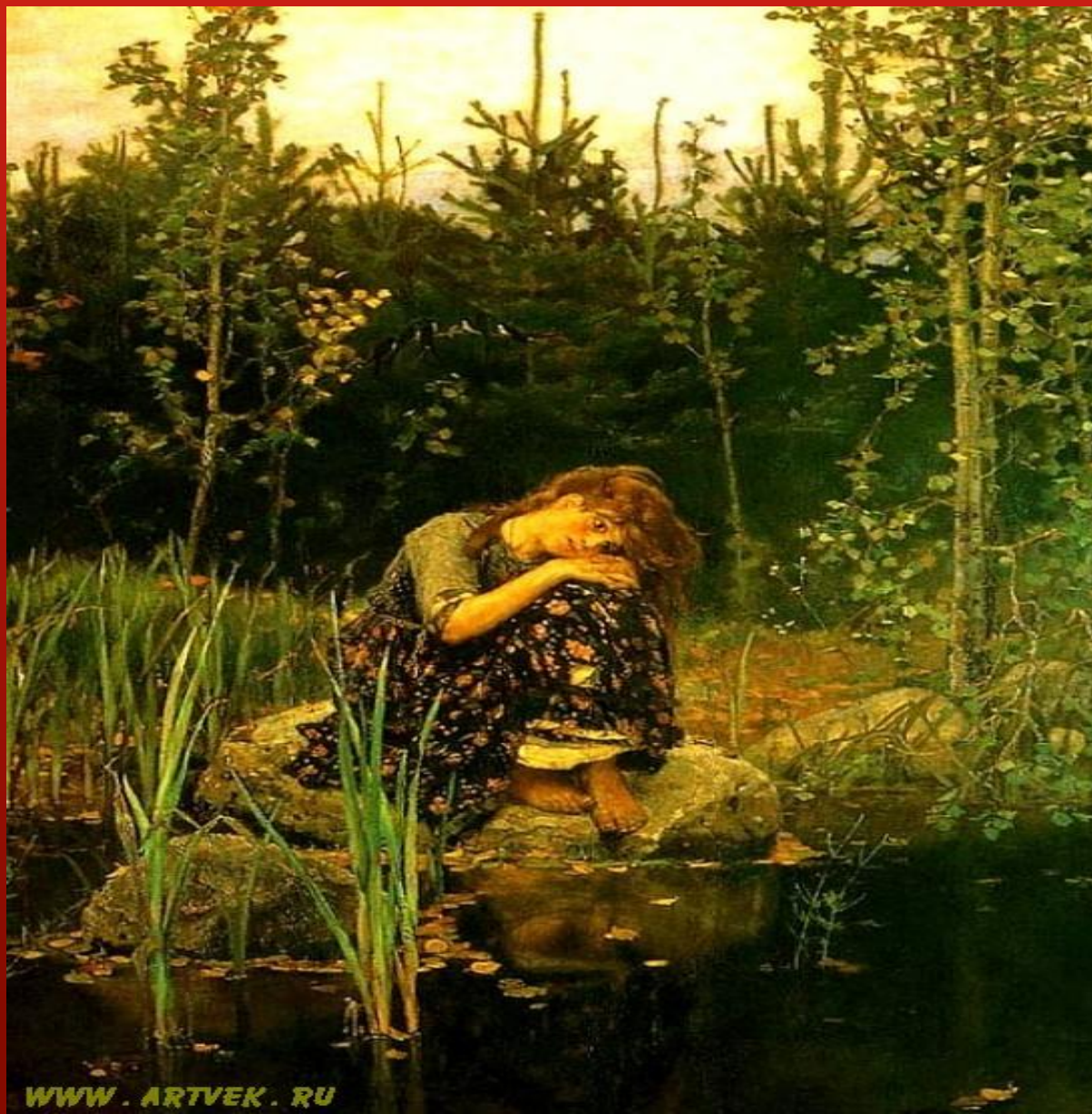
Пізніше головним напрямом стає
билинно-історичне:
«Витязь на роздоріжжі»
(1882)

**«Після побоїща Ігоря
Святославича з половцями»
(1880)**

«Оленка» (1881)

**«Іван-Царевич на Сірому
Вовкові» (1889)**

«Богатирі» (1881-1898)

**«Цар Иван Васильевич
Грозный» (1897)**

Наприкінці 1890-х років все більш помітне місце в його творчості займає релігійна тема (роботи у Володимирському соборі в Києві і в храмі Воскресіння (храм Спаса-На-Крові) у Санкт-Петербурзі, акварельні малюнки і взагалі підготовчі оригінали стінного живопису для собору святого Володимира, розпису храму Різдва Іоанна Предтечі на Пресні).

***Опис найвідоміших
картин.***

Сам В. М. Васнецов описував картину так: «Богатирі Добриня , Ілля і Альоша Попович на богатирському виїзді - примічають в полі , чи немає де ворога , не ображають де кого ? » .На картині зображені три богатирі - Добриня Микитич , Ілля Муромець і Альоша Попович (головні герої російських билин) . Посередині на вороному коні Ілля Муромець , дивиться вдаль з під долоні , в одній руці у богатиря спис , в інший булатна палиця . Зліва на білому коні Добриня Микитич , виймає меч з піхов , готовий у будь-який момент кинутися в бій . Праворуч на коні рудої масті Альоша Попович , тримає в руках лук зі стрілами. У порівнянні зі своїми товаришами він молодий і стрункий. На боці у Альоші Поповича сагайдак . Троє богатирів стоять на широкій рівнині , що переходить в невисокі пагорби , посеред зів'ялої трави і зрідка проглядавших маленьких ялиночок. Небо похмуро і тривожне , означає небезпеку, що загрожує богатырям.

«Оленка»

«Оленка», написана на сюжет казки «Сестричка Оленка та братик Іванко». Дівчина, що сидить на камені на березі зарослої річки, приваблює погляди своєю простою красою. У сумних очах можна прочитати всю глибину її переживань: сум і одночасно з цим мрії про щасливе часу, який колись настане, дівочі мрії і тугу за братові. Загальний настрій картини - сумне умиротворення - підсилюють образи природи. У зображенні дерев, що пливуть над головою хмар присутнє відчуття врочистій скорботи.

Композиція "Страшного суду" на західній стіні Володимирського собору врівноважена чітким співвідношенням мас і колірних плям і має ясно визначений центр - смислової вузол, в якому зображений ангел з вагами і сувоєм. Васнецов використовує тут свій улюблений прийом горизонтального членування композиції на небесну і земну сфери. У небесній сфері на хмарах представлені Господь з хрестом і Євангелієм, сповнений грізного пориву у бік грішників, скорботна на Його плечі Богоматір і уклінний пророк Іоанн Предтеча. Їх оточують символи євангелістів, апостоли і ангели. Внизу, праворуч від Христа - праведники, в молитві що поглядають на небеса, ліворуч - грішники, скидає безладним потоком у вогняну безодню, з якої виривається Змій. Трубящие ангели - вісники Апокаліпсису - є сполучними ланками верхньої і нижньої частин композиції. Повстають з трупів праведники чіткими групами йдуть за св. Макарієм Єгипетським, засновником чернецтва, і спрямовуються до Христа. Васнецов спеціально подовжив пропорції їхніх тіл, уподібнивши палаючим свічам. Фігури грішників закручені вихором метань і пристрастей. Серед них є персонажі в царському і церковному вбранні. Цим Васнецов показав рівність всіх перед Судом Божим. У дверного отвору храму художник помістив спрямованості вгору фігуру праведниці, протиставивши її загальному хаосу грішників. Тут же Васнецов зобразив момент розставання душ, одна з яких йде до праведників, а друга тоне в грішному вирі. Тягнуться один до одного руки, скорботні обличчя вносять у цю грандіозну за змістом тему загальнолюдські переживання. Контрастне поєднання кольорів: синього вгорі, білого в центрі і криваво-червоного внизу створює містичне настрої. Тут злилися воєдино страх, жах, безмірна печаль і святість.

Дякую за увагу!=)